

Дело С-7/21**Резюме на преюдициалното запитване съгласно член 98, параграф 1 от
Процедурния правилник на Съда****Дата на постъпване в Съда:**

8 януари 2021 г.

Запитваща юрисдикция:

Bezirksgericht Bleiburg (Австрия)

Дата на акта за преюдициално запитване:

6 ноември 2020 г.

Ищец:

LKW WALTER Internationale Transportorganisation AG

Ответници:

CB

DF

GH

Предмет на спора в главното производство

Словенска правна уредба, която предвижда като единствено правно средство за защита срещу разпореждане за пристъпване към принудително изпълнение, издадено без изпълнително основание, мотивирано възражение, което трябва да бъде подадено на словенски език в срок от осем дни — Пропускане на този срок от длъжник със седалище в Австрия, чиято австрийска адвокатска кантора е депозирала мотивираното възражение на словенски език в срок от дванадесет дни от връчването на разпореждането — Отговорност на адвоката — Съмнение относно съвместимостта на правната уредба с правото на Съюза

Предмет и правно основание на преюдициалното запитване

Тълкуване на правото на Съюза, член 267 ДФЕС

Преюдициални въпроси

- а) Следва ли членове 36 и 39 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, както и принципа за ефективност и равностойност (принцип на лоялното сътрудничество съгласно член 4, параграф 3 ДЕС) да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба на държава членка, която предвижда като единственото правно средство за защита срещу разпореждане за пристъпване към принудително изпълнение, издадено от съда без провеждане на предварително състезателно производство и без изпълнително основание, основаващо се единствено на твърденията на молителя, възражението, което трябва да бъде подадено в срок от осем дни на езика на тази държава членка дори ако разпореждането за принудително изпълнение се връчва в друга държава членка на език, който получателят не разбира, като в случай че възражението е подадено в срок от дванадесет дни, то се отхвърля като просрочено?
- б) Следва ли член 8 от Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчването на документи във връзка с принципа на ефективност и равностойност да се тълкува в смисъл, че не допуска национална мярка, която предвижда, че с връчването на формуляра от приложение II с информация за получателя относно правото му да откаже приемане в срок от една седмица, едновременно започва да тече и срокът за упражняване на предвиденото право на защита срещу едновременно връченото разпореждане за принудително изпълнение, за което е предвиден срок от осем дни?
- в) Следва ли член 18, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба на държава членка, която предвижда срещу разпореждането за принудително изпълнение да бъде подадено възражение, което трябва да е мотивирано и подадено в срок от осем дни и този срок се прилага и ако получателят на разпореждането за принудително изпълнение е със седалище в друга държава членка и разпореждането за принудително изпълнение не е изготвено нито на официалния език на държавата членка, в която то се връчва, нито на език, който получателят на разпореждането разбира?

Цитирани разпоредби на правото на Съюза

Харта на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), член 47

Член 4, параграф 3 ДЕС, член 18, параграф 1ДФЕС

Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (наричан по-нататък „Регламент 1215/2012“), членове 36 и 39

Регламент (ЕО) № 1393/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 13 ноември 2007 година относно връчване в държавите членки на съдебни и извънсъдебни документи по граждански или търговски дела (връчване на документи) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1348/2000 на Съвета (наричан по-нататък „Регламент 1393/2007“), член 8

Цитирани национални разпоредби

Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (словенски Закон за принудителното изпълнение и обезпеченията), членове 9, 53, 58, 61

Кратко изложение на фактите и на производството

- 1 Ищецът, Lkw Walter internationale Transportorganisation AG, е дружество, регистрирано в австрийския търговски регистър, което извършва дейност в областта на международния транспорт на стоки.
- 2 На 30 октомври 2019 г. Районен съд Любляна, Словения, връчва на ищеца по пощата разпореждане за принудително изпълнение относно задължение в размер на 17 610,00 EUR, заедно с лихвите и съдебните разноски, на словенски език, с което вземания на ищеца към множество словенски дружества са запорирани в полза на фирма Transport Gaj d.o.o. Документът стига до правния отдел на ищеца едва на 4 ноември 2019 г., тъй като 1 ноември е официален празник в Австрия, последван от уикенд. Още на същия ден правният отдел изпраща имейл с прикаченото разпореждане до адвокатската кантора, която представлявала компанията в съдебен спор в Словения, с молба да прегледа документа. След като адвокатите, вече ответници по настоящото дело, заявяват, че в срок от осем дни от връчването трябва да се подаде мотивирано възражение, ищецът възлага на ответниците да го направят от негово име, в резултат на което възражението е подадено на 11 ноември 2019 г. Разпореждането за принудително изпълнение обаче не било постановено въз основа на влязло в сила и подлежащо на изпълнение изпълнително основание, а само въз основа на фактури. Член 9, параграф 3, член 53, параграф 2 и член 61, параграф 2 от Zakon o izvršbi in zavarovanju (ZIZ) (Закон за принудителното изпълнение и обезпеченията, наричан по-нататък „ZIZ“) предвиждат относно принудително изпълнение въз основа на автентичен документ, че срещу разпореждане за принудително изпълнение, с което се уважава молбата за постановяването му, трябва да се подаде възражение в срок от осем дни от

връчването на разпореждането, в което да се представят фактите, които го обосновават, и съответните доказателства.

- 3 След като ищецът плаща своевременно исканата съдебна такса, на 10 декември 2019 г. Районен съд Любляна отхвърля възражението поради пропускане на срока за подаването му, тъй като е подадено повече от осем дни след връчване на разпореждането за принудително изпълнение на ищеца.
- 4 Ответниците подават от името на ищеца жалба срещу определението за отхвърляне на възражението с мотива, че е противоконституционно и противоречащо на правото на Съюза, но жалбата е отхвърлена от Висшия съд в Марибор. В резултат на това разпореждането за принудително изпълнение влиза в сила и става изпълнимо, след което ищецът плаща задължението изцяло.
- 5 Така ищецът подава пред Bezirksgericht Bleiburg (Районен съд Блайбург) иск срещу ответниците за заплащане на 22 168,09 EUR, заедно с лихви и съдебни разноски, въз основа на професионалната отговорност на адвокатите, тъй като ответниците са пропуснали срока. Ответниците подават възражение срещу издадената на 10 юли 2020 г. заповед за плащане. В рамките на тази процедура се отправя и преюдициалното запитване.

Основни доводи на страните в главното производство и кратко описание на мотивите за преюдициалното запитване

- 6 Ответниците твърдят, че осемдневният срок за подаване на мотивирано възражение не е в съответствие с правото на ЕС. Ако словенските съдилища били приложили правилно последното, възражението щяло да бъде подадено своевременно и ищецът нямало да претърпи вреда. Освен това връчването не било извършено надлежно, тъй като информацията до получателя относно правото му да откаже приемане съгласно член 8 от Регламент 1393/2007 (формуляр II), която била приложена към писмото на немски език, се намирала между останалите дванадесет страници на разпореждането на словенски език и така не била забелязана от ищеца. Освен това разпореждането не пораждало действие извън Словения, тъй като не отговаряло на основните условия за потвърждаване на изпълнителната сила съгласно членове 36 и 39 от Регламент 1215/12. Според ответниците фактът, че разпореждането е изпълнимо на територията на Република Словения, представлява дискриминация по отношение на ищеца, основана на неговото седалище или гражданство по смисъла на член 18, параграф 1 от ДФЕС.
- 7 Що се отнася до **първия въпрос**, запитващата юрисдикция посочва, че като се вземе предвид принципът на ефективност, краткият срок за подаване на възражение може да не е в съответствие с членове 36 и 39 от Регламент 1215/2012 във връзка с член 47 от Хартата и се позовава на решение на Съда

от 13 септември 2018 г., Profi Credit Polska SA (C-176/17, EU:C:2018:711), в което Съдът вече е постановил, че национална процесуална норма, която предвижда срок от две седмици, възпрепятства правото на ефективни правни средства на защита. За разлика от този случай, настоящото дело не се отнася нито до договор с потребители, нито до менителница, но основните констатации в горепосоченото решение, по-специално в точки 64—67, се прилагат и тук, тъй като и в случая следва да се подаде мотивирано възражение в рамките на крайния срок и таксата трябва да бъде платена навреме. В словенската доктрина също е разпространено становището, че краткият срок за възражение засяга или нарушава правата на ответника съгласно член 6 от ЕКПЧ или член 47 от Хартата, особено ако той пребивава в друга държава членка. Той трябва да реагира по-бързо от длъжник със седалище в Словения, тъй като трябва да се направи превод на разпореждането, на представените като доказателство документи и на възражението, което отнема много време. Съгласно членове 36 и 39 от Регламент 1215/2012 разпореждането би могло да бъде признато и изпълнено в Австрия, като австрийските съдилища не биха могли да преразгледат решението по същество.

- 8 По отношение на **втория въпрос** съдът заявява, че има опасения относно правилното тълкуване на срока по отношение на правото да откаже приемане съгласно член 8 от Регламент 1393/2007, съгласно който получателят се уведомява посредством формуляра в приложение II, че при връчване може да откаже да приеме документа, или да го върне в получаващия орган в срок от една седмица, ако не разбира езика на документа. Докато словенският съд очевидно приема, че едноседмичният срок съответно за връщане и отказ за приемане, както и за подаване на възражението срещу разпореждането, започва да тече едновременно, запитващата юрисдикция тълкува член 8 в смисъл, че срокът за евентуално подаване на възражение започва да тече едва след изтичане на едноседмичния срок за упражняване на правото на отказа за приемане. Така в обратния случай длъжник, който не разбира езика, на който е съставен документът на съда, какъвто е по-често случаят за длъжник с местожителство в друга държава членка, би бил в по-неизгодна позиция от длъжник, който разбира езика на разпореждането за принудително изпълнение, и би загубил ценно време за превод на документа. Съдът на Европейския съюз вече е постановил, че Регламент 1393/2007 трябва да се тълкува така, че да се гарантира във всеки конкретен случай справедлив баланс между интересите на заявителя и тези на ответника — адресат на акта, посредством съвместяване на целите за ефикасност и бързина на предаването на процесуални документи с изискването да се гарантира адекватно право на защита на адресата на тези документи (вж. решение от 16 септември 2015 г., Alpha Bank Cyprus Ltd, C-519/13, EU:C:2015:603, т. 33). Запитващата юрисдикция счита, че ако двата срока започват да текат успоредно, правото на защита на получателя на документа по никакъв начин не е адекватно защитено и правото му да упражни преценката дали иска да откаже приемането или да поиска обжалване ще бъде нарушено.

Изпращането на документа обратно би довело до процедурни закъснения от няколко седмици, дори и месеци, тъй като словенският съд първо би трябвало да укаже на кредитора да представи преводи на разпореждането за допускане на принудително изпълнение и едва след това отново да извърши връчване в другата държава членка. Ако обаче получателят иска въпросът да бъде уреден бързо, той трябва да може, въпреки липсата на езикови умения, да приеме чуждоезичния документ без превод и сам да се снабди с превод, вместо да упражни правото си да откаже приемане. Според запитващата юрисдикция, поради необходимостта да се гарантира правото на ефективни правни средства на защита по смисъла на член 47 от Хартата, член 8 от Регламент 1393/2007 следва да се разбира в смисъл, че получателят може да упражни своята преценка в срок от една седмица, преди срокът за подаване на възражението да започне да тече. От държавите членки зависи да определят разумни срокове за упражняване на правото на ефективни правни средства на защита. Тук обаче трябва да се спазва принципът на равностойност и ефективност. Изискванията за принципа на ефективност обаче са изпълнени само ако този срок е достатъчен за подготовката и упражняването на правото на ефективни правни средства на защита (вж. решения от 28 юли 2011 г., *Samba Diouf*, C-69/10, EU:C:2011:524, т. 66, от 26 септември 2013 г., *Texdata Software*, C-418/11, EU:C:2013:588, т. 80, както и от 9 септември 2020 г., *JP*, C-651/19, ЕС:C:2020:681, т. 57). Поради това в контекста на практиката на Съда на ЕС относно принципа на ефективност, срокът от една седмица или осем дни, в който едновременно трябва да се вземе решение дали да не се приеме документ на чужд език или да се преведе и в същото време да се напише мотивирано възражение, изглежда твърде кратък, за да позволи подготвяне и упражняване на правото на ефективна защита.

- 9 По отношение на **третия въпрос** запитващата юрисдикция обяснява, че има съмнения дали член 18 от ДФЕС допуска словенското правило за осемдневния срок за възражение срещу разпореждането за принудително изпълнение, ако последното е съобщено на длъжник с местожителство в друга държава членка. Член 18 от ДФЕС забранява всякаква дискриминация въз основа на гражданство. Гражданите на държава членка, чието законодателство предвижда само осем дни за подаване на възражение срещу разпореждания за допускане на принудително изпълнение, обикновено са запознати с тези кратки срокове и също така владеят езика, на който е издадено разпореждането за принудително изпълнение. Страните с местожителство в друга държава членка не биха могли да предвидят такъв кратък срок, особено ако тяхната собствена държава членка предвижда значително по-дълги срокове (в Австрия срокът за подаване на възражение срещу заповед за плащане е четири седмици), а също така и за подаване на възражение срещу европейска заповед за плащане е предвиден 30-дневен срок. Освен това длъжникът в друга държава членка трябва първо да преведе разпореждането за принудително изпълнение, за да разбере съдържанието му и да реши дали да се защитава срещу него, което обикновено отнема известно време и допълнително съкращава и без това краткия срок за

възражение. В допълнение това правило позволява на кредитора да използва срещу длъжници с местоживееене в друга държава членка словенската процедура за издаване на разпореждане за принудително изпълнение вместо процедурата за издаване на европейска заповед за плащане, тъй като кредиторът би могъл да очаква, че длъжникът може да пропусне толкова кратък срок.

Bezirksgericht Bleiburg

Блайбург, 6 ноември 2020 г.

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ